

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.320 van 18 maart 1999
in de zaak A. 66.566/IX-1625.**

In zake : Anna MERTENS,
wonende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 113, bus 4

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10.

tussenkomen de partij :

Kristiaan THYS,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DE ROO,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Britselei 7.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VAN STATE,

Gezien het verzoekschrift dat Anna MERTENS
op 24 november 1995 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van het koninklijk besluit van 9 oktober
1995 waarbij Kristiaan THYS tot rechter in de rechtbank
van eerste aanleg te Antwerpen wordt benoemd;

Gelet op het arrest nr. 59.851 van 4 juni
1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van
het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst
van 22 juli 1996;

Gelet op de beschikking van 14 augustus 1996
die de tussenkomst van Kristiaan THYS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 maart 1999 om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LUYPAERS die, loco advocaat B. VAN DORPE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het, behoudens wat de kosten betreft, eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster bij brief van 2 december 1998 mededeelt dat zij zelf benoemd werd tot rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen en dat zij als gevolg hiervan afstand doet van haar beroep; dat in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die het toewijzen van de afstand in de weg staan;

Overwegende dat verzoekster vraagt dat de gedingkosten ten laste van de verwerende partij zouden worden gebracht; dat zij argumenteert dat, daar zij afstand doet als gevolg van haar eigen benoeming zij "er

geen schuld aan heeft dat het proces aldus zijn zin verloren heeft";

Overwegende dat dit argument niet overtuigt; dat wanneer de reden waarom het proces niet wordt voortgezet bij de verzoekende partij ligt, de kosten ten laste van die partij worden gebracht; dat wanneer de reden bij de verwerende partij ligt, deze partij de kosten draagt; dat wanneer het niet voortzetten van het proces het gevolg is van een feit dat noch aan de verzoekende, noch aan de verwerende partij kan worden toegerekend, de kosten ten laste van de laatstgenoemde partij worden gebracht indien het beroep niet kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond is; dat die laatste oplossing echter niet toegepast kan worden wanneer de verzoekende partij afstand doet; dat alleen een onderzoek van de zaak uitsluitend kan geven over de ontvankelijkheid of de gegrondheid van het beroep en dat door een afstand de verzoekende partij dat onderzoek overbodig maakt;

Overwegende dat te dezen de reden van de beëindiging van het geding bij de verzoekende partij ligt; dat deze afstand doet omdat zijzelf een benoeming heeft gekregen; dat zij echter niet aantoonst dat deze benoeming impliceert dat de verwerende partij erkent dat de benoeming van de tussenkomen partij onwettig was; dat verzoekster evenmin aantoonst dat zij, objectief bekeken, geen belang meer heeft bij de vernietiging van laatstgenoemde benoeming, wat bijvoorbeeld kan wanneer die vroeger ingaat; dat zij vanzelfsprekend ook dan kan oordelen, subjectief bekeken, geen belang meer te hebben en zodoende tot het doen van afstand te komen; dat zij dan echter niet kan stellen dat de reden waarom zij het proces niet voortzet aan haar tegenpartij moet worden toegerekend,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt toegewezen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BORRET, voorzitter van de Raad van State,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

J. BORRET.